

[Bjørn Poulsen]

ningen til både første og anden generation af indvandrere.

Vi mener ikke, at man så brutalt, som dette i virkeligheden er, kan fratage indvandrere en væsentlig del af deres kultur, nemlig deres sprog. Derfor finder vi det meget nødvendigt, at der også på linje med andet i skolen bliver tale om et tilbud om egentlig modersmålsundervisning.

En anden ting, som jeg synes mangler i forslaget, og det undrer mig en lille bitte smule, er, at man overhovedet ikke tager dem, det drejer sig om, nemlig indvandrerne, med ind i forbedringen af den generelle undervisning inden for selve integrationsprogrammet. Da jeg læste forslaget, syntes jeg, at det var lidt højrumpet, at vi danskere helt alene skal bestemme, hvorledes det skal foregå, at vi ikke tager disse mennesker med en helt anden kulturbaggrund end os med ind i planlægningen af, hvad der skal ske med dem. Jeg håber, at det bare er en forglemelse, for jeg mener, at hvis dette skal blive en succes, skal disse mennesker også med ind i planlægningen, og vi skal have at vide, hvad de synes er væsentligt.

Tidligere ordførere og også ministeren har allerede peget på den lille ændring på boligområdet. Jeg må da indrømme, at jeg ikke håber, at det er nogen indholdsændring, når det kommer til stykket, for skal vi klare problemet, og det er sådan set det, vi alle sammen er interesseret i, kommer vi altså ikke uden om at inddrage i hvert fald det private udlejningsboligbyggeri, når det drejer sig om at fremskaffe lejligheder.

Der er for øjeblikket en diskussion om at ændre almennyttige boligselskabers udlejningspraksis, fordi man vil undgå ghettoer. Hvis man kommer så langt, at man pludselig ændrer den, så det almennyttige kan stoppe med at tage indvandrere ind, hvilket resultat får man så ud af det? Man får det resultat, at der ingen boliger vil være til disse indvandrere. Jeg har endda set, at man oven i købet tager de socialt dårligt stillede med ind i billedet, når man diskuterer, hvorvidt der skal laves stramminger.

Uanset hvad man gør, er man nødt til at tage den private udlejningsbolig med ind i billedet, hvis det nødvendige antal boliger kan fremskaffes, og så vil der også være mulighed for – og det synes jeg er væsentligt – at få de kommuner med, som i dag undslår sig 100 pct. for at tage indvandrere ind, hvilket vel også må siges

at være en væsentlig del af integrationsprogrammet i dette land.

Til sidst den del af forslaget, der omhandler folkeskolerne. Der er ingen tvivl om, at vi er nødt til at flytte børn. Vi kan ikke klare klasser med både 5 og 10 forskellige sprog, det kan vi hurtigt blive enige om. Men der er for mig ingen tvivl om, at vi er nødt til at gøre det i et bredt samarbejde med forældrene, og jeg føler mig overbevist om, at kan man ved flytning af børn skaffe det nødvendige gode pædagogiske tilbud, er forældrene også med. At tænke på at gøre det næsten tvangsmæssigt, som nogle har nævnt i diskussionen, vil efter vores overbevisning være helt urimeligt, og det vil i hvert fald ikke skabe en positiv stemning. Men kan man f.eks. ved hjælp af det, der for øjeblikket foregår i København, skaffe det nødvendige gode pædagogiske grundlag i skolerne og samarbejde med forældrene, er der ingen tvivl om, at det også vil blive en succes. Alt andet vil være forkert.

Vi synes, at forslaget stadig væk er lige lovlig generelt i sin beskrivelse af situationen og af de forslag, det drejer sig om, men indholdsmæssigt ser vi mange positive ting, og vi vil gerne arbejde med dette forslag i udvalget.

Mejdahl (V):

Socialdemokratiets beslutningsforslag nr. B 11 er, som det også er anført i bemærkningerne til forslaget, en genfremsættelse i næsten uændret form af B 77 fra sidste folketingssamling. Tidsfristen er blevet betydelig strammere, idet den er uændret, nemlig inden udgangen af 1989.

Jeg kan derfor henvise til, hvad jeg dengang sagde på Venstres vegne. Det står i Folketingets forhandlinger 1988-89, sp. 9447, 9448, 9449, 9459 og 9460, og jeg skal ikke gentage det her.

De ændringer, som er foretaget i punkt 3 om boligspørgsmål, ændrer ikke ved mit svar fra den 3. maj, selv om der er en lempelse at spore.

Der er imidlertid et par ting, jeg godt vil nævne, når nu sagen er på dagsordenen. Uden at komme ind på udlændingepolitikken tager jeg mit udgangspunkt i det, som beslutningsforslaget lægger op til, nemlig integration af indvandrere, altså de mennesker, som er her, og som vi har givet lov til at være her.

Når Venstre ikke er udelt begejstret for Socialdemokratiets løsningsmodel, er det, fordi vi